

GŁOS NARODU

Przedpłata wynosi:	W Krakowie		Na całym o. szarze Państwa pols. z przesyłką pocztową	Za granicą	Przedpłata znizona dla nauczycielstwa ludowego	Cena numeru 15 groszy
	odnoszeniem	bez odnoszenia				
Miesięcznie	3-60 zł.	3-30 zł.	4-00 zł.	7-00 zł.	3-60 zł.	

Redakcja (tel. Nr. 190) i Administr. (tel. Nr. 3344) Kraków, św. Krzyża 11. - Drukarnia św. To nasza 35 (tel. Nr. 3344) Konto P. K. O. w Warszawie 140.05 5

Nr. 147.

Środa dnia 2 Lipca 1924 r.

Rok XXXI.

Kłopoty Brytyjskiego Imperjalizmu.

Wilsonowska zasada samostanowienia narodów zwraca się coraz częściej przeciw zwartości Brytyjskiego Imperjum. Donosiliśmy niedawno o proteście Kanady z powodu niedopuszczenia jej do układów pokojowych w Lozannie. Rząd kanadyjski odmówił nawet z tej racji swego podpisu na lozańskim traktacie. Pisaliśmy również o wyniku wyborów do Izby Gmin w Unji Południowo-Afrykańskiej, który przyniósł zwycięstwo antybrytyjskiej partii nacjonalistów, złożonej z Boerów, a pozostającej pod kierownictwem gen. Herzoga. Jest to tensam generał, który w początkach wojny światowej wywołał w dawnych republikach boerskich powstanie zbrojne przeciw Anglii. Jego partja głosi zupełną niepodległość Unji i ustrój republikański. Wprawdzie zdobyła ona tylko względną większość w parlamencie i rządzić musi razem z Partją Pracy, stojącą jeszcze na platformie dominionalnej, ale w każdym razie rząd Herzoga będzie reprezentował tendencje odśrodkowe w Imperjum w przeciwstawieniu do poprzedniego rządu generała Smutsa.

W Indiach rządy angielskie zwalczane są przez całą inteligencję narodową. W Radzie Prawodawczej wicekróla nacjonalści Indusew zdobyli już bezwzględną większość i odrzucili budżet oraz szereg projektów rządowych. Nie wpłynęło to na bieg administracji, gdyż uchwałę Rady może zastąpić dekret króla angielskiego. Atoli opór 300 milionowego narodu staje się coraz silniejszy i rząd Macdonalda oswaja się już z myślą rewizji konstytucji indyjskiej w najbliższym czasie. W celu zbadania tej sprawy zamianował specjalna komisję. Nacjonalści Indusew zadowoliliby się dzisiaj konstytucją dominionalną, ale i ta konstytucja doprowadzić może do wyrzucenia Anglików z Indji... Zdają sobie dobrze sprawę z tego urzędnicy angielscy w Indiach i oni to zwalczają głównie wszelkie projekty rozszerzenia autonomji indyjskiej.

Nie lepiej przedstawia się sytuacja w krajach mandatowych: w Iraku i Palestynie. Tylko groźbą represji wymusił Londyn na parlamencie bagdadzkim przyjęcie układu, który królestwo Fejsala oddaje faktycznie pod protektorat angielski. O „popularności” rządu Fejsala, a raczej jego doradcy angielskiego Coxa świadczy fakt, że aby ściągnąć podatki bombarduje się wsi arabskie z aeroplanów! W Palestynie zaś — jak wiadomo — rząd „księcia Izraela” Samuela ma przeciw sobie 80 procent tubylczej ludności.

Najnowszy jest konflikt Anglii z Egiptem. Właściwie konflikt trwa już od lat przeszło czterdziestu, t. j. odkąd Anglija usadowiła się nad górnym Nilem i objęła kontrolę nad administracją Kedywa. Obecnie Egipt jest niepodległym i ma być nawet w krótkim czasie przyjętym do Ligi Narodów. Żywi ponadto ambicje zdobycia dla swojego króla tytułu kalifa, który to tytuł nosili już władcy Egiptu po upadku kalifatu bagdadzkiego aż do podboju Egiptu przez sułtana Selima I. Zwołany przez uniwersytet Al Azhar do Kairu na rok 1925 kongres panislamski ma postanowić o losach kalifatu. Tymczasem rząd egipski, kierowany przez płomiennego patriotę Zaglula, dążąc do ugruntowania niepodległości Egiptu, podniósł pretensje do Sudanu, rozległej kra-

iny nad górnym Nilem i u brzegów Sahary. Historia zdobycia Sudanu po walkach z Mahdim jest ściśle związana z historją usadowienia się Anglików w Egipcie. Sudan jest dalszym ciągiem doliny Nilu ku południowi zarówno pod względem geograficznym, jak i etnograficznym. Przystęp do niego, zwłaszcza do stolicy Khartum, prowadzi od Egiptu. Złączenia Sudanu z Egiptem domaga się także względ na bezpieczeństwo ziemi faraonów. Nie dziwnego, że Zaglul Pasza, zmuszony zgo-

dzić się już na straż angielską nad Kanałem Sueskim, broni zdecydowanie praw Egiptu do Sudanu. Na tem tle powstaje zatarg, w którym Macdo id staje się obrońcą imperjalistycznych interesów Anglii przeciw prawu samostanowienia narodu arabsko-egipskiego.

Dymisja Zaglula.

Kair. (PAT.) Zaglul pasza oświadczył w parlamencie egipskim, że nie zrzeknie się nigdy Sudanu. Izba wyraziła mu votum zaufania, domagając się cofnięcia dymisji. Ponieważ król postanowił nie przyjąć dymisji gabinetu, Zaglul postanowił naradzić się w tej sprawie z kolegami.

Gabinet Mussoliniego ustąpił.

Rzym. (PAT.) Jak donoszą dzienniki, ministrowie i sekretarze stanu złożyli swe portfele w sobotę. Ogłoszenie dymisji ma nastąpić dopiero po przyjęciu przez króla przesów obu izb, gdyż podczas tego aktu musi być rząd obecnym. Nowy rząd będzie prawdopodobnie utworzony we wtorek, jak twierdzi „Nuovo Paese”. Rekonstrukcja gabinetu ograniczy się najwyżej do trzech lub czterech ministrów. Nowa lista sekretarzy stanu będzie skompletowana prawdopodobnie dopiero w sobotę.

Ujęcie dalszego mordercy.

Medjolan. (PAT.) Hamlet Peveremo został aresztowany pod zarzutem bezpośredniego udziału w zamordowaniu Matteottiego.

Pewien portjer hotelowy, pochodzący z Toskanji, który uciekł przed patrolem, który go chciał aresztować, został rozpoznany po aresztowaniu jako przyjaciel Duminięgo, nazwiskiem Fierenti. Podaje on, że w czasie zamachu na Matteottiego nie był obecny w Rzymie, nie zdołał jednak wykazać swego alibi.

Fierenti zenaje, że zamach nie miał charakteru politycznego i, że do szczęścia miesiąc będą wszyscy aresztowani wypuszczeni, a zamiast nich będą

uwięzieni inni, którzy są wysoko położonymi osobistościami.

Rozruchy w Medjolanie.

Medjolan. (PAT.) Ubiegłej nocy grupy robotników, które brały udział w uroczystościach na cześć Matteottiego, zostały napadnięte przez grupy faszystów i pobite. Robotnik tramwajowy Odani zmarł wczoraj rano skutkiem pobicia. Trzech faszystów zostało aresztowanych, a innymi poszukują władze. Zarząd partji faszystowskiej w Medjolanie oświadcza, że winni muszą być surowo ukarani, ponieważ ich postępowanie jest zdradą partji i ojczyzny.

DUMINI NIE MA OBROŃCY.

Rzym. (PAT.) Adwokaci rzymscy odmawiają objęcia obrony Duminięgo, który jeden z pośród oskarżonych nie ma dotąd obrońcy. Dzienniki oświadczają przypuszczenia, że Dumini ma na sumieniu także i inne jeszcze zbrodnie. Między innymi jest on także podejrzany o to, że w sierpniu roku ubiegłego zamordował pod Ferrarą jednego z proboszczów.

O wydatną niżkę kosztów produkcji.

Warszawa. (Telef. wł.). W sobotę po sprawozdaniu z prac komisji przemysł, wiceminister Klarner wskazał na jeden, bardzo ważny moment, do którego należy dążyć, a to do znacznej niżki kosztów produkcji.

Przemysłowcy zgodzili się nawet na pewną stratę pod warunkami, że nastąpi obniżenie robocizny i przedłużenie dnia pracy. Robotnicy natomiast uważali za rzecz niezbędną podniesienie produkcji przez większą intensywność i organizację pracy.

Zniżka cen cukru.

Warszawa. (Telef. wł.). Związek cukrowników zapowiedział wydatną niżkę cen cukru, sięgającą 25% dotychczasowej, na każdej tonie.

Zbadanie przesilenia w przem. górnośląsk.

Warszawa. (Telef. wł.). Sekretarz Gen. Komitetu ekonomicznego Rady Ministrów Widomski udaje się dziś do Katowic, celem zbadania na miejscu warunków, w jakich znajduje się przemysł górnośląski.

Likwidacja nowej bandy na kresach.

Nowogródek. (PAT.). Władze bezpieczeństwa natrafiły w powiecie stołpeckim na organizację bandycką, która dokonała niedawno całego szeregu napadów w powiatach stołpeckim i nieświezkim. Aresztowano 14 osób, podejrzanych o należenie do wzmiankowanej organizacji.

Autokefalia cerkwi w Polsce.

Warszawa. (Telef. wł.). Na ostatnim posiedzeniu Sejmu zakomunikował min. oświaty Miklaszewski, że przygotowano już projekt ustawy o autokefalji cerkwi, który przedłożono władzom kościelnym do zaopiniowania.

MATERJAŁ WOJENNY DLA POLSKI.

Gdańsk. (AW.). Dnia 28 czerwca rano przybył do portu gdańskiego parowiec polski „Warta”, wiozący materiał wojenny dla Polski. Materiał ten w ciągu 24 godzin będzie wyładowany i koleją wywieziony do Polski. W związku z wyładunkiem zarządzono wszystkie wskazane i przepisane środki ostrożności.

Warszawa. (Telef. wł.). Minister Darowski objął z dniem wczorajszym urzędowanie.

Sukces Herriota w Izbie.

Paryż. (AW.) Prowizorium budżetowe, po postawieniu przez premiera Herriota kwestji zaufania zostało przyjęte 550-ma głosami, przeciwko 26 głosom posłów komunistycznych.

Paryż. (PAT.) W czasie dyskusji, prowadzonej w Izbie nad prowizorycznymi budżetami miesięcznymi komuniści oświadczyli, że będą głosować przeciw III artykułowi, dotyczącemu kredytów na utrzymanie armji okupacyjnej. Socjaliści Blum oznajmił, że socjaliści wstrzymają się od głosowania.

Następnie zabrał głos Herriot, zaznaczając, że chodzi o kredyt w sumie 205 milj. franków. Premier zaznaczył, — że natychmiastowa ewakuacja

Zagłębia Ruhry byłaby wyrzeczeniem się praw Francji oraz zniszczeniem nadziei tych, którym należało się odszkodowanie. Byłoby to pozostawieniem pracy naszym żołnierzom — mówił Herriot, bez uznania. Rząd czysto socjalistyczny byłby również zmuszony do żądania przyjęcia tego artykułu budżetu.

Po przemówieniu premiera socjaliści odbyli krótką naradę, poczem część socjalistów głosowała za art. 3 prowizorium budżetowego.

Za kredytami na utrzymanie armji okupacyjnej w Zagłębiu Ruhry głosowało 48 socjalistów, wstrzymało się zaś od głosowania 61.

Odpowiedź Niemiec w sprawie kontroli.

Paryż. (PAT.) Nota rządu rzeszy w sprawie podjęcia międzysojuszniczej kontroli wojskowej nadeszła do Paryża. Nota domaga się miesięcznej zwłoki i zastrzega, że kontrola rozpocznie się od inspekcji fabryk, oraz żąda, aby sporządzenie ogólnego inwentarza zbrojeń nastąpiło po zakończeniu badania 5 punktów ustalonych w nocie konferencji ambasadorów, gdy tymczasem sojusznicy zamierzają sporządzić inwentarz przed rozpoczęciem badań.

O 4 MIESIĘCZNĄ KONTROLĘ WOJSKOWĄ.

Berlin. (PAT.) Z Paryża donoszą, że międzykoalicyjna komisja kontrolująca w Berlinie postanowiła ponownie zaproponować podjęcie przed 15 lipca kontroli wojskowej w celu zbadania niemieckich zapasów broni i stosunków wojskowych. Kontrola ta będzie wymagała czteromiesięcznej nieprzerwanej czynności. W każdym okręgu zajdzie potrzeba dokonania co najmniej 80 wizyt kontrolnych.

„Niemcy mają obecnie głos“.

Paryż. (PAT.) Herriot przyjmując w dniu wczorajszym przedstawicieli prasy francuskiej oświadczył, że „głos mają obecnie Niemcy“. „Petit Parisien“ zaznacza, że wypowiadając powyższe zdanie, Herriot chciał podkreślić, że zarówno Francja jak i sojusznicy uczynią wszystko, co potrzeba dla urzeczywistnienia planu Dawesa, oraz dla ułatwienia Europie wejścia w erę pojednania z Niemcami wbrew opozycyjnemu stanowisku niemieckich nacjonalistów z Hergtem i Tirpitzem na czele.

5-lecie traktatu wersalskiego.

Niemieckie manifestacje na rzecz Kresów Wschod.

Berlin. (PAT.) W gmachu parlamentu obradowały dziś reprezentacje 700 towarzystw niemieckich, zwołanych z okazji 5-lecia podpisania traktatu wersalskiego. Na zebraniu obecni byli członkowie gabinetu z kanclerzem Marxem i ministrem Stresemannem na czele. Prof. Hoersch odczytał referat o niemieckich kresach wschodnich. Przyjęto rezolucję, w której m. in. jest powiedziane, że w dniu 5-tej rocznicy podpisania traktatu wersalskiego, naród niemiecki ze współzuciem i żalem wspomina udułeczonych braci i siostry, żyjących w oderwaniu od Niemiec albo w okupowanych terytorjach, i przyrzeka nieustanne poparcie w walce o niemieckość tych terytorjów.

130 MILJ. DOL. ZAPŁACĄ NIEMCY AMERYCE.

Waszyngton. (PAT.) „United Press“ donosi, że w sprawie amerykańskich pretensyj prywatnych do rządu niemieckiego nastąpiło tymczasowe porozumienie, które dotyczy 1500 pretensyj, spowodowanych walką łodzi podwodnych. Niemcy zapłacą około 80 milionów dolarów. Poza tem mają Niemcy zapłacić dalszych jeszcze 50 milionów dolarów za pretensje odszkodowawcze wynikłe w związku z walką łodziami podwodnymi. Naogół umowa reguluje więcej niż jedną czwartą część pretensyj amerykańskich pod adresem Niemiec. Oczekują, że umowa ta będzie zatwierdzona przez komisję mieszana.

Rokowania londyńskie znowu utknęły.

Londyn. (PAT.) Jak donoszą dzienniki rokowania angielsko-rosyjskie utknęły na martwym punkcie, ponieważ angielscy właściciele papierów rosyjskich odrzucili propozycje przedstawicieli sowieckich.

Londyn. (PAT.) W urzędowych kołach zaprzeczają doniesieniu „Daily Mail“, jakoby Quest był upatrzony na angielskiego ambasadora w Mos-

kwie. Nominacja ambasadora w Moskwie jeszcze nie nastąpiła i nie jest prawdopodobnem, aby nastąpiła w obecnej chwili.

Londyn. (PAT.) „Ewening Standard“ donosi, że policja odkryła spisek, którego celem było przemycenie bez wiedzy władz celnych 1200 karabinów maszynowych z Anglii do Rosji.

„Numerus clausus“ w Polsce

JEST UZASADNIONY.

Takie stanowisko zajął kongres Stowarzyszeń Ligi Narodów.

Warszawa. (AW.) Prezes polskich stowarzyszeń Przyjaciół Ligi Narodów Fedorowicz, w rozmowie z przedstawicielem AW. zcharakteryzował w następujących słowach swe wrażenia:

W pierwszych dniach obradujący kongres Stowarzyszeń Ligi Narodów w Lijonie za główny temat obrad miał liczne skargi, wnoszone przeciwko Polsce. Profesor Aular (jeden z wodzów masonerii francuskiej), doskonale poinformowany w sprawie numerus clausus, zaproponował rezolucję potępiającą Polskę. Po wielogodzinnej dyskusji i licznych replikach delegatów polskich powzięto jednomyślnie uchwałę, uwzględniającą wyjątkowe położenie Polski i oczyszczającą tępemem Polskę z czynionych jej zarzutów.

Następnie imigranci ukraińscy przedstawili memoriał, który przesadnie i kłamliwie opisuje położone mniejszości narodowych w Polsce. Delegaci polscy z dokumentami w rękach odpierali wszystkie zarzuty. Rezultatem tego była uchwała wyrażająca uznanie Polsce za wyczerpujące wyjaśnienia.

ADMINISTRACYJNE DOCHODZENIE PRZECIW P. GALECKIEMU.

Warszawa. (PAT.) W odpowiedzi na interpelację pos. Bobrowskiego i tow. w sprawie b. wojewody krakowskiego, Galeckiego, minister spraw wew. udzielił wyjaśnień, w których stwierdza m. in.: W związku z listopadowymi wypadkami wojewoda Galecki został natychmiast odwołany z Krakowa, a następnie przeniesiony w stan nieczynny. Dochodzenia sądowo-karne z powodu wspomnianych wypadków nie zostały ukończone, a obecnie odbywa się rozprawa sądowa.

Dochodzenia administracyjne, jako takie, były

przewodzone i śledztwo sądowe, prowadzone przez delegata min. sprawiedliwości, objęło całokształt sprawy. Niemniej jednak nadzwyczajna komisja sejmowa do zbadania wypadków listopadowych jest w posiadaniu sprawozdań, z których jedno przedłożył wojewoda Galecki, a drugie podsekretarz stanu Olpiński, wysłany do Krakowa dla ukwidowania zajść.

Złot sokoła w Zakopanem.

Zakopane. (Telef. wł.) W niedzielę odbył się tu II Złot Sokołów okręgu krakowskiego, który zgromadził około 1500 druhow. Złot rozpoczął się Mszą św. na Rynku, poczem wygłoszono kilka przemówień. Między innymi przemawiał poseł Kozłowski i wiceprezes dzielnicy krakowskiej r. Kubalski Edward. Po Mszy św. odbył się wspaniały pochód, w którym, prócz uczestników złotu, brały udział miejscowe organizacje.

Pochód, przy dźwiękach trzech orkiestr, przeszedł wzdłuż ulic Zakopanego, witany entuzjastycznie i obsypywany kwiatami. W programie pochodu znajdował się hołd Chałubińskiemu i Sabale, złożony przed ich pomnikiem. Górale ze Związku Podhalań odegrali tam na gęślikach szereg pieśni. Następnie odbyła się defilada przed gen. Dziewanowskim i oficerami sztabu generalnego.

Po południu odbyły się ćwiczenia, w czasie których produkowano tańce góralskie i krakowiaka. Ćwiczeniami, w których wzięli udział także druhowie z Jasia, N. Sącza, N. Targu, nadto ze Śląska i Spisza i Orawy, kierował naczelnik K. Nowak.

Wczoraj wyruszył szereg kilkudniowych wy-cieczek w Tatry.

Uczestnicy Złotu podnoszą świetną organizację złotu, doskonałe rozlokowanie po pensjonatach i serdeczne, a gościnne przyjęcie ze strony mieszkańców. Złot pozostanie długo w pamięci jego uczestników i widzów, podziwiających tężyźnię i sprawność braci sokoła.

P. Knoll u Kemala baszy.

Warszawa. (PAT.) We środę 25 b. m. został przyjęty przez Kemala baszę minister pełnomocny, i poseł nadzwyczajny w Turcji, Roman Knoll, wraz z członkami poselstwa.

Poseł Knoll wygłosił przemówienie, w którym, powołując się na dawne tradycje, oraz nieuznanie rozbiórów Polski przez Turcję, zaznaczył, że zawarcie traktatu lozańskiego wieczystej przyjaźni i handlowego, wykazuje tradycję ciągle trwającą dążenia obu narodów do wzajemnej współpracy na polu odrodzenia ekonomicznego i politycznego Polski i Turcji.

Kemal basza w odpowiedzi położył nacisk na prawdziwą przyjaźń, istniejącą między obu państwami, wyrażając nadzieję, że stosunki polskotureckie w przyszłości powinny być jeszcze bliższe, niż za dawnych czasów. Orkiestra odegrała dwukrotnie hymn polski, a kompanja honorowa prezentowała broń. Po przemówieniu pos. Knoll przedstawił członków poselstwa.

„Wolność wyznań“ na Litwie.

Kłajpeda. (PAT.) W tych dniach odbyło się w Kłajpedzie zebranie synodu ewangelickiego pod przewodnictwem superintendenta Gregora. Władze litewskie wysłały na posiedzenie nadzór policyjny, przeciw czemu zaprotestował synod litewski. W rezultacie nadzór policyjny został cofnięty po przyjęciu przez synod szeregu postawionych mu warunków. Synod uchwalił, że rozporządzenie władz litewskich w sprawie oddzielenia kościoła kłajpedzkiego nie będzie uznane przez duchowieństwo kłajpedzkie i powinno być cofnięte.

Program wyborczy demokratów.

Nowy Jork. (PAT.) Reuter. Program demokratów obejmuje zmniejszenie podatków, rewizję cel importowych, wykluczenie imigrantów azjatyckich, niezawisłość Filipin i realizację 14-tu punktów Wilsona odnośnie do Niemiec.

Londyn. (AW.) Z Nowego Jorku donoszą: Kongres demokratów toczył zaciętą dyskusję o osobę kandydata na prezydenta. Główna walka obraca się koło osoby Mac Adoo i Smitha. Nie jest wykluczone, że kwestja ta stanie się powodem rozłamu wśród demokratów. Dla zapobieżenia temu inni kandydaci żądają cofnięcia przez Mac Adoo i Smitha swych kandydatur.

Z dnia politycznego.

Reforma Kas chorych, gniew „Naprzodu“ i rzeczywistość.

Rzeczowy artykuł pos. Puchałki o reformie Kas chorych spotkał się ze sprzeciwem — jak było do przewidzenia — w „Naprzodzie“. Organ P. P. S. jest szczególnie niezadowolony z żądania decentralizacji Kas chorych. Dla niego równa się to „zrujnowaniu Kas chorych“, bo jest rozbięciem ich na „drobne kasyjki“ (także polszczyzna!); argument pos. Puchałki o kosztowności dzisiejszej administracji Kas nazywa „Naprzód“ „bredzeniem, obliczonym na głupotę ludzką“ i twierdzi, że „właśnie przy centralizacji obniżają się koszty administracji“! Tak być powinno! Ale czy tak jest w rzeczywistości? Koszta administracji przy centralizacji danej instytucji obniżają się tylko wtedy, gdy ta scentralizowana instytucja służy swoim celom. Kiedy zaś obok nich służy i innym, obcym, wtedy jest inaczej, wtedy koszty administracyjne wzrastają. W takim właśnie stanie znajduje się **krakowska Kasa chorych, scentralizowana, której personal (liczny i dobrze płatny) ma podwójne zadanie: pracę w Kasie dla ubezpieczonych i w partii dla socjalizmu.**

Pozatem trzeba stwierdzić, że „chadecki“ projekt reformy znajduje zrozumienie w szerokich masach robotniczych. Świadczą o tem dotychczasowe wyniki wyborów do Zarządu Kas chorych: we Włocławku, Płocku, Warszawie, a ostatnio — z czego i „Naprzód“ chyba zda sprawę — i Częstochowie. Albowiem, jak donosi „Robotnik“, w Częstochowie wybory do Kasy chorych dały następujące wyniki: Lista 1 (N. P. R.) — 8 mandatów; Nr. 2 (P. P. S.) — 32 mand.; Nr. 3 (Ch. D.) — 20 mand. Dla „partii wrogów klasy robotniczej“ (jak „Naprzód“ nazywa Ch. D-cję) wynik ten jest na razie zadowalający. Wobec tego P. P. S. musi się poważnie liczyć z możliwością reformy Kas chorych — t. j. z perspektywą przekształcenia Kas na faktycznie społeczne instytucje, służące li-tylko dobru robotników!

Rozczulające przywiązanie żydów do Polski.

Wybitny działacz żydowski w Rosji, Leon Zak, oświadczył świeżo przedstawicielowi Z. A. T., że projekt stworzenia żydowskiej republiki na Krymie (o którym swojego czasu pisaliśmy) jest przedmiotem badań ze strony żydów. W lipcu odbędzie się konferencja, na której zapadną decyzje. Inicjator projektu żydowskiej republiki na Krymie, — Kragin, porzuca go obecnie, a skłania się do prowadzenia tylko prostej kolonizacji Krymu, bez tworzenia osobnej republiki. Również — píše „Nasz Przegląd“ — „szereg wybitnych mężów stanu w Rosji, t. j. Sobelsohny, Nachamkesy, Bronsztajny i inni, wypowiadają się za kolonizacją Krymu.

Żydów poprostu rozrywają! Wzywa ich Liga Narodów do Palestyny, — Rosja sowiecka ściśle im gniazdko na Krymie, — Hiszpanja chce im zbudować uniwersytet w Gdańsku! A żydzi? Żydzi jednak wolą — Polskę ponad Krym, nawet ponad Palestynę! Wolą ją, bo — jak dowodzi „Nowe Życie“ — Jehowa rzekłszy do nich po przybyciu do Polski: „tu spocznij“ (po hebr. „Po-lin“), ten im kraj oddał w posiadanie, skąd samemu krajowi przypadł zaszczyt nazywania się od słów Jehowy — „Pol“-ska! Tylko chcieliby żydzi ten kraj nieco przefasonować. A więc by w sądach i urzędach wprowadzono język żydowski, by 400 tysiącom żydów nadać obywatelstwo polskie (minister Huebner już je nadał), by pozwolić żydom na spełnianie misji historycznej, t. j. opanowanie handlu w Polsce i t. d.

Przywiązanie żydów do Polski jest zaiste rozczulającym... Czyż nie świadczy o niem i ten fakt, że w pierwszych 3 miesiącach bież. roku wyjechało z Polski do Palestyny tylko 395 żydów, a powróciło z Palestyny do Polski 124. Od 1 września 1920 r. do 31 grudnia 1923 r. przybyło do Palestyny 31.000 ludzi, w tej liczbie z Polski 10.436.

Tołstoj na indeksie — sowieckim.

W ostatnich dniach odbyła się w Moskwie niezwykła zaiste rozprawa sądowa, albowiem oskarżonym w procesie był nikt inny, jak tylko zmarły **rosyjski pisarz Lew Tołstoj. Rolą publicznego oskar-**

karzyciela objęła wdowa po Leninie „towarzyszka Krupskaja“.

— Towarzysze — zaczęła wdowa po Leninie — zmarły mój mąż na krótko przed śmiercią oświadczył, że Tołstoj był typową postacią starego świata i że nie ma dla niego miejsca w nowym proletarjackim świecie. Przeczytałam dzieła Tołstoja i oświadczam, że działają one gorzej niż opium, są one **wszystkie przesycone trucizną burżuazyjną.** Z każdego wiersza przegląda małomieszczańska tendencja.

Następnie ilustrowała swoje oskarżenie na podstawie powieści Tołstoja, a wreszcie zażądała konfiskaty jego dzieł, w szczególności dzieł filozoficznych oraz powieści „Anna Karenina“ i „Zmartwychwstanie“.

Po niej przemawiał „obronca“ tow. Lunaczarski, komisarz dla spraw oświaty:

— Towarzysze — zaczął minister oświaty ludowej — przypało mi w udziale niewdzięczne zadanie. Mam bronić Tołstoja w gmachu, który cały przepojony jest duchem Lenina. Oskarżycielka ma kompletną rację: Dzieła Tołstoja „Anna Karenina“ i „Zmartwychwstanie“ tkwią głęboko w burżuazyjnym światopoglądzie. Rozumiem zupełnie oburzenie towarzyszek Krupskiej, nie mam też zamiaru wnosić o wyrok uniewinnający ale proszę, **aby sąd uwzględnił okoliczności łagodzące. Oskar-**

żony żył w czasie, gdy dyktatura proletariatu i kultura proletarjacka były jeszcze rzeczami nieznanymi. Lecz Tołstoj nie mógł przewidzieć, że zjawi się Tytan, który zniszczy starą kulturę, a stworzy nową umysłowość — kulturę proletariatu. Jestem zdania, że należy przedsięwziąć środki przeciwko działaniu trucizny, płynącej z dzieł Tołstoja. Mamy przecież dzisiaj swoich własnych proletarjackich Tołstojów, Dostojewskich, Turgeniewych. Wystarczy wymienić nazwiska Lenin, Bucharin, Zinowiew.

Trybunał sędziów przysięgłych udał się na naradę, aby po 10 minutach ogłosić następujący wyrok:

„Lew Mikołajewicz Tołstoj, były carski oficer, były właściciel dóbr, uznany zostaje za winnego rozszerzania drukiem pism, gloryfikujących burżuazyjne poglądy społeczne. Z uwzględnieniem okoliczności, że Tołstoj żył w epoce burżuazyjnej kultury, nie znając wielkich nauk Lenina, trybunał postanowił z publicznych i prywatnych księżnic usunąć dzieła Tołstoja, mogące wywrzeć szkodliwy wpływ i następnie dzieła te zniszczyć w ten sposób, że zostaną w papierniach **przeobrobione na nowy papier, na którym wydrukowane zostaną dzieła Lenina, Zinowiewa i Bucharina. Wyrok ten należy wykonać natychmiast.**“

Szkolnictwo w cyfrach.

Znajdujące się obecnie na porządku dziennym Sejmu sprawozdanie komisji budżetowej o budżecie Min. Ośw. Publ. na rok 1924 zawiera wiele ciekawego materiału statystycznego, odnoszącego się do naszych stosunków szkolnych. Oto kilka cyfr:

Polska cała w roku bieżącym posiada 30.381 szkół powszechnych, 65.663 nauczycieli i 3.395.376 uczniów. W województwie lwowskim: szkół polskich 1.228, nauczycieli 4.467, dzieci 236.160; ruskich szkół 768, nauczycieli 1.352, szkół utrakwistycznych 128, nauczycieli 231, dzieci 17.072. W województwach wschodnich łącznie z Krakowskim szkół z ruskim językiem wykładowym jest 2.370, z polskim i ruskim 488.

Szkół niemieckich jest w Polsce 1549, dzieci 106.849, nauczycieli 1908.

W roku szkolnym 1923/24 na 57.985 sił nauczycielskich było kwalifikowanych 34.743, niekwalifikowanych 23.242 — czyli 41.1%.

Zdaniem referenta komisji, p. Rymara, seminarja nauczycielskie rozmnożyły się ponad miarę i potrzebę. Dziś oczywista znajdują jeszcze wszyscy pracę, lecz za lat 8, 10, 15, będzie inaczej. Seminarjów rządowych w roku 1923/24 jest 130, prywatnych 68. Młodzieży w seminarjach państwowych 20.000. Liczba szkół średnich wynosi 255 państwowych i 485 prywatnych; w tem z językiem wykładowym polskim 615, niemieckim 54, polsko-niemieckim 11, rosyjskim 18, ru-

skim 19, białoruskim 5, litewskim 2, francuskim 2, hebrajskim 7, żydowskim 7 — razem 740.

Szkół zawodowych różnego typu jest w Polsce 258. Szkół wyższych państwowych mamy 17 i 2 prywatne. Liczba słuchaczy wyższych uczelni (bez słuchaczy w Wilnie i wydz. teologicznych) wynosi na wydziałach prawnych 8.350 słuchaczy, lekarskich 4.167, filozofji 9.398, innych 2.196, na farmacji 320. Na ogólną liczbę 32.145 słuchaczy, żydzi mają 8.325, co stanowi 25.9%.

Duchownych świeckich, rel. rzym.-kat. mamy w Polsce 11.550, grecko-kat. 2.787, ormjańskiej 37, wyznania ewangelickiego 555, prawosławnego niewiadomo.

Kwota preliminowana na Minist. W. R. i O. P. na rok 1924 wynosi 237.373.663 zł.

Na Uniwersytet Jag. preliminowano 3.181.000, na Uniwersytet lwowski 2.686.000, na Uniwersytet warszawski 3.492.000, na Uniwersytet wileński 3.001.000 (l), na Uniwersytet poznański 2.799.000, na Politechnikę warszawską 2.288.000, na lwowską 2.144.000, na Akademię Górniczą w Krakowie 654.000, na Akademię Weterynaryjną we Lwowie 444.000, na Szkołę Gospodarstwa wiejsk. w Warszawie 898.000, na Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie 206.000, na Instytut dentystryczny w Warszawie 200.000, na Szkołę Sztuk Pięknych w Warszawie 156.000, na Konserwatorium muzyczne w Warszawie 127.000, na Konserwatorium w Poznaniu 113.000 złotych.

Nabywanie obywatelstwa polskiego.

Wobec różnorodnej praktyki, stosowanej dotychczas przez władze administracyjne w sprawach uznawania i nadawania obywatelstwa polskiego Min. spraw wewn. wydało okólnik, regulujący jednolicie tryb postępowania przy rozważaniu podań w sprawie nabywania obywatelstwa polskiego przez następujące osoby:

1) osoby, które służyły czynnie w Wojsku P. czy to jako ochotnicy, czy też z poboru, o ile przed lub w czasie służby nie wniosły podań o zwolnienie z wojska ze względu na posiadanie obywatelstwa polskiego;

2) osoby, które same lub ich rodzice byli zapisani do ksiąg organizacyj stanowych na obszarze b. ces. ros., jaki wszedł w skład państwa polskiego, następnie jednak one same, wzgl. ich rodzice z ksiąg tych zostali wykreśleni, o ile przed wybuchem wojny stale faktycznie zamieszkiwały na terytorjum państwa polskiego same lub ich rodzice;

3) kobiety, o których mowa w art. 10 ustawy z 20 stycznia 1920 roku, a więc także kobiety, które przed zamążpójściem posiadały przynależność lokalną do jednej z gmin, należących do państwa polskiego w myśl art. 2 ust. 1 powołanej

ustawy, a które po ustaniu małżeństwa osiedliły się w państwie polskim;

4) osoby urodzone na terytorjum polskiem, o ile one lub ich rodzice przed wybuchem wojny stale faktycznie mieszkali na tem terytorjum;

5) osoby, które przed wojną stale mieszkali faktycznie na obszarze terytorjum państwa polskiego, jeżeli niema wątpliwości co do wiarygodności ustalenia tego faktu. Przytem punkty 2, 3, 4 i 5 dotyczą jedynie b. obywateli b. imperjum rosyjskiego. Osoby kategorii 1 i 2 uzyskują obywatelstwo w drodze uznania. Osoby kategorii 3, 4 i 5 mogą uzyskać obywatelstwo w formie nadania.

Wskazówki powyższe stosowane będą do osób, które w Polsce stale faktycznie mieszkają bez przerwy od czasu przed wybuchem wojny światowej, względnie w razie ewakuacji wakutek wypadków wojennych powróciły do Polski w drodze legalnej, jako repatrianci.

Równocześnie z wydaniem niniejszego okólnika ministerstwo spraw wewn. zarządziło rejestrację wszystkich przebywających na terenie R. P. obco-krajowców w celu jednorazowego ustalenia okoliczności, które mogą mieć znaczenie przy nadaniu obywatelstwa.

Dodajemy, że powyższe rozporządzenie wydane zostało na interwencję posłów żydowskich, aby

umożliwić 400.000 żydom przybyłym z Rosji i tylko bardzo luźnie związanych z Polską, nabycie obywatelstwa polskiego.

Akademja Dominikańska ku czci św. Tomasza z Akwinu.

W sobotę na Krużgankach dominikańskich, których mury są współczesne św. Tomaszowi z Akwinu, urządzono ku czci Jego uroczystą akademję. Dwa przyległe boki korytarzy zajęła liczna publiczność. Księża biskupi Sapieha i Nowak wraz z gronem duchowieństwa, przedstawiciele nauki, władz, wojskowości, młodzież uniwersytecka przybyli na zaproszenie klasztoru, którego Przeor, O. Konstanty M. Żukiewicz zagałę posiadzenie wykazując, że obchód potrójnej rocznicy św. Tomasza (Jego urodzin, zgonu i kanonizacji) właśnie przez przypomnienie Jego postaci nadaje się dla epoki, w której żyjemy. Nazwano Go słusznie najświętszym z uczonych, najuczciwszym ze świętych, a życie i prace jego są dowodem onej łączności nierozdzielnej między wiarą i nauką. Wiara bez nauki może doprowadzić do fanatyzmu i faryzeizmu, nauka bez wiary nie doprowadzi człowieka do jego ostatecznego celu, a gdy nauka św. Tomasza jest wyjaśnieniem i uzasadnieniem nauki Kościoła katolickiego, przeto Stolica Apostolska woła do ogółu wiernych: „Idźcie do Tomasza”. Następnie na mównicę, ustawioną przed posągami Doktora Anielskiego rzęśliście oświetlonym na tle bogatego obicia, wstąpił ksiądz Arcybiskup Teodorowicz, by w dłuższym wykładzie zastanowić się nad znaczeniem św. Tomasza wobec prądów dzisiejszych. Więc przypomniał, jak św. Tomasz pokonał Averroesa i jego system zaprawiony panteizmem i jak sam w swej nauce z całą ścisłością rozumowania tłumaczy, czym jest świat, człowiek i Bóg. Te nauki błędne, przeciw którym on walczył, mają i dzisiaj swych zwolenników, jak panteizm i materializm odnośnie do świata; jak mylne pojęcia o duszy, błakające się na dworze Fryderyka Sycylijskiego, mają i dziś pokrewne sobie zapatrywania; a wreszcie spirytyzm, okultyzm, teozofizm, balamuci w sprawie najwyższych zagadnień. Zaczem widać, jak słuszną jest nazwa: *doctor communis*, przyznana przez Piusa XI. św. Tomaszowi, gdyż myśl powszechna, jaka ludzkość zajmuje, znajduje w systemie św. Tomasza ewe uwzględnienie. Jakoż prąd teistyczny coraz bardziej umysły uczonych ogarnia, a jeden z nich głośny filozof prawa Ihering wyznał, że gdyby był dawniej św. Tomasz czytał, niejedno byłby inaczej napisał. Jeżeli, jak to kard. Mercier wykazał, system Kanta w polityce był szkodliwym, to wierność nauce św. Tomasza może nas ochronić przed bolszewizmem i zamianą przezeń w step Europy, według przepowiedni Napoleona I. Liczne cytaty z filozofów zagranicznych, zwłaszcza niemieckich, dowodziły, jak bardzo Pasterz-Myśliciel obznajomiony jest ze współczesnym ruchem filozoficznym.

Po ks. Arcybiskupie miejsce na mównicy zajął w tożde profesorskiej członek Akademji Umiejętności prof. Tadeusz Sinko. Poważny i malkownicy jego strój doskonale nadawał się i do czasów św. Tomasza i do samego przedmiotu wykładu, który był treści może raczej teologicznej, niż filologicznej. Jakoż uczony mowca zapoznał słuchaczy z czterema hymnami i jedną modlitwą, które św. Tomasz ułożył ku czci Przenajśw. Sakramentu, streszczając w nich z całą dokładnością i jasnością naukę Kościoła o Tajemnicy Eucharystji. Cytując, częścią po łacinie, częścią po polsku te hymny, w języku ojczystym posługiwał się prof. Sinko tłumaczeniem ś. p. Arcybiskupa Symona, z wyjątkiem hymnu „*Verbum Supernum*”, w którego wersji pierwszeństwo ma ksiądz Piotr Mańkowski, biskup kamieniecki. Gruntowność teologiczna była zwornikiem wykładu: „O poezjach św. Tomasza z Akwinu”.

Ostatniego przemówienia, z którym specjalnie przyjechał z Lublina profesor tamtejszego uniwersytetu, O. Zygmunt Ogarek, Dominikanin, dla spóźnionej pory z żalem wielkim nie mogliśmy usłyszeć.

O części wokalne, którą świetnie wykonał chór franciszkański pod kierunkiem O. Bernardyna Rizziego możnaby powtórzyć te same pochwały, któreśmy wyrazili z okazji Akademji urządzonej przez Tow. im. Benedykta XV. Orłowskiego „Stowarzyszenia Akademjańska” i „L'ultima squella” samegoż

Koryfeusza musiały znaleźć ogólne uznanie, a całość muzyczna podnieść znaczenie tej wspaniałej powagą klasztornej uroczystości, jaką ku czci św. Tomasza urządził Zakon kaznodziejski. M. B.

„Kościszko” na Błoniach.

Przy doskonałej pogodzie odbyły się w niedzielę dwa przedstawienia „Kościszki pod Racławicami” na boisku sportowym „Wisły”. Pierwsza, w tym rodzaju produkcja naszego teatru uwieńczona została pełnym sukcesem. Zasluga to w pierwszym rzędzie reżysera Antoniego Piekarskiego, który tworząc inicjatywą, z niestrudzoną zapalem i wysiłkiem, niecofającym się przed żadną trudnością, interesującą reprezentację doprowadził do skutku. Potrafił natchnąć drużynę aktorów, łącząc z końcem sezonu raczej wytechnioną, aniżeli skorą do nowych wysiłków, wciągnął w imprezę miejscową policję państwową, zmon-

tował olbrzymi — jak na nasze stosunki — aparat, złożony z pięciuset osób. Trzeba było do dna przeszperać magazyn kostjumów, aby tych ludzi ubrać, trzeba było z żołnierzy policyjnych zrobić w kilku próbach aktorów, a z aktorów żołnierzy, trzymających się pewnie na koniu, defilujących, strzelających, deklamujących w przestrzeni, do której nie przywykli. Z tekstu wykroili inscenizator pięć scen: przysięgę, rzeź w Kozubowie, opowiadanie lirnika, bitwę, nobilitację, sceny tłumowe, na bok usuwając akcję familijno-erotyczną i epizody. Powstało widowisko barwne, ruchliwe i huczne, które tłum, zalegający po brzegi galerje, chłonał z żywym zainteresowaniem. Obok przedstawień wawelskich, imprezy ściśle artystycznej, przybywa tym sposobem naszemu miastu drugi rodzaj przedstawień teatralnych na wolnym powietrzu: widowisko popularne, które uprawiane nadal w tym samym duchu, okazać się może doniosłym czynnikiem wychowawczym. (s.)

Niestłychane zlekceważenie rozprawy przez oskarżonych.

Z POWODU NIEOBECNOŚCI 10 OBWINIONYCH
PROCES ODROZCZONO.

Wczorajszy, t. j. ośmnasty dzień rozprawy nie doszedł znowu do skutku, tym razem z winy oskarżonych. Stwierdzono, że z 38 obwinionych, odpowiadających z wolnej stopy, 10-ciu nie jawiło się i nie nadstawiło żadnych usprawiedliwień. Są to: Dr. Drobner, Daszyński, Święch, Baran, Giead, Mazurkiewicz, Guzik, Knutel, Kubala i Synowiec. Jak dalece oskarżeni lekceważą sobie rozprawę, świadczą fakta, że np. Drobner wyjechał w celach handlowych do Warszawy (!), zaś Baran do Nowego Sącza samochodem (!) jeszcze w dniu 24-go czerwca. W Nowym Sączu przejechał na śmierć Konstantego Dudka, za co został aresztowany i osadzony w tamtejszym więzieniu. Dzisiaj ma być przywieziony pod eskortą do Krakowa.

Trybunał na wniosek prokuratora uchwalił przerwać rozprawę do dzisiaj, zaś absentujących się oskarżonych dostawić na salę sądową pod przymusem. Karygodne niedbalstwo oskarżonych winno spotkać się z jak najenergiczniejszym wystąpieniem władz sądowych; nie mogą one dopuścić do tego, by osoby pozostające pod tak ciężkimi zarzutami, jak zbrodni buntu i rozruchy, urządziły sobie urlopy i przejażdżki sportowe w okresie postępowania sądowego.

Protest sędziów przysięgłych.

Jak w ostatnim numerze donosiliśmy, sędziowie przysięgli zapowiedzieli wstrzymanie się od obowiązków przysięgłych ze względu na niewypłacenie im dyjet. Wczoraj przed rozpoczęciem rozprawy złożyli oni na ręce przewodniczącego rady Markiewicza następujący memoriał:

Z uwagi na to, że tak długotrwałe wysiadywanie na ławie przysięgłych naraża sędziów przysięgłych na nadzwyczajne wydatki i straty materialne zwłaszcza, że niektórzy z pośród nich jako rękodzielnicy, skutkiem utraty zarobku w bycie swym i swych rodzin poważnie zagrożeni zostały, a wniesiona przed około 3-ma tygodniami do Min. sprawiedliwości przez ogół sędziów przysięgłych prośba o przyznanie im z powyższego tytułu stosownego odszkodowania, dotąd żadnego skutku nie odniosła, przeto ława sędziów przysięgłych protestuje przeciw takiemu lekceważeniu przez miarodajne czynniki rządowe słusznego ich postulatów.

Na znak protestu sędziowie przysięgli postanowili na dzisiejszym zebraniu nie zasiąść na ławie dopóty, dopóki ich prośba przychylnie nie zostanie załatwiona.

Telefoniczny urgens do Warszawy.

Na skutek protestu przysięgłych przewodniczący połączył się telefonicznie z Ministerstwem sprawiedliwości, gdzie otrzymał odpowiedź, że petycja sędziów o przyznanie dyjet została przychylnie zawnioskowana i odesłana celem ostatecznego załatwienia do Ministerstwa skarbu. Sędziowie po zakomunikowaniu im tej wiadomości przez radcę Markiewicza, udali się na naradę, na której uchwaili oczekiwać załatwienia prośby przez Ministerstwo do dni 3-ich; w razie gdyby do srody

2 b. m. nie zapadła przychylna decyzja, sędziowie nie zasiądną na ławie przysięgłych!

6-ty listopada „zaskoczył” sowjety.

Toczące się od 21-go do 27-go czerwca w Moskwie obrady piątego zjazdu międzynarodówki moskiewskiej, poświęcone były dyskusji nad przemówieniem programowym Zinowjewa. Z dyskusji tej zasługują na uwagę dwa momenty:

Pierwszy to mowa Bucharina, zwrócona przeciwko Radkowi i Branglerowi, którzy zdaniem Bucharina nie potrafili przygotować proletariatu niemieckiego do walki o władzę. Drugi moment, to przemówienie przedstawiciela sekcji polskiej międzynarodówki moskiewskiej, Krajewskiego. Zdaniem jego polska partja komunistyczna coraz więcej uwagi poświęca pracy wśród włościan. Na Białorusi zdołała ona uzyskać znaczne wpływy. Na zach. Ukrainie działalność partji wśród włościan połączona została z kwestją narodowościową, osiągnąwszy tam znaczne sukcesy. Wypadki krakowskie zaskoczyły partję zmienacką, gdyż Kraków nie stanowi ośrodka przemysłowego, a organizacje komunistyczne nie są tam liczne. Niemniej przeto starała się „polska partja komunistyczna” wywrzeć swój wpływ na bieg wypadków podówczas.

Przemówienie Krajewskiego poddane zostało ostrej krytyce ze strony Leńskiego. Zarzuca on centralnemu komitetowi polskiej partji komunistycznej oportunizm, tchórzostwo i skłonność do współdziałania na gruncie parlamentarnym ze stronictwami radykalnymi.

Sprawy społeczne.

Walka z bezrobociem w Łodzi.

W ubiegłą sobotę była Łódź widownią olbrzymich demonstracji robotników, skupiających się w trzech organizacjach zawodowych: chrześcijańskiej, N. P. R. i socjalistycznej. Po przemówieniach reprezentantów robotniczych, przyjęto rezolucje wskazujące na to, że przemysłowcy potęgują świadomie kryzys w przemyśle włókienniczym i żądające przymusowego zarządu fabryk i ich uruchomienia przez państwo. Po wiecu udała się delegacja do magistratu, gdzie wiceprez. Groszkowski przedstawił, co dotąd miasto zrobiło dla złagodzenia klęski bezrobocia, i do województwa. Tutaj poruszono sprawę uruchomienia „Widzewskiej manufaktury”, zamkniętej — jak donosiliśmy — przez właściciela, żyda Kohna. Wojewoda zawiadomił, że próbowano sprowadzić p. Kohna na konferencję w sprawie otwarcia fabryki, jednak bezskutecznie, ponieważ p. Kohn ustawicznie zmieniał miejsce pobytu, byle się tylko nie spotkać z zaproszeniem. Wreszcie zaproszenie wręczono dwom prokurentom jego zakładu, co i jego samego skłoni do stawienia się na konferencję.

Poza tem p. wiceprez. Groszkowski interweniował w Warszawie, na skutek czego Łódź otrzymała 70 tysięcy złotych na zwalczanie bezrobocia, z początkiem lipca, zaś otrzyma 150 tys. zł. Magi-

strat zażądał łącznej sumy 2 milj. zł., na co się Ministerstwo pracy zgodziło. Magistrat sumy powyższej użyje na roboty miejskie.

Z POLSKI I ZE ŚWIATA.

Powrót biskupów francuskich do ojczyzny.

Z Wiednia donoszą pod datą 30 ub. m.: Wycieczka biskupów francuskich przybyła do Wiednia wczoraj rano w drodze powrotnej z Polski. Na dworcu powitał wycieczkę radca legacyjny hr. Romer. W ciągu dnia odbyło się śniadanie na cześć gości w poselstwie francuskim. Wieczorem odjechali dostojnicy kościelni w dalszą drogę. Kardynał Dubois wyraził się wobec hr. Romera w entuzjastyczny sposób o Polsce.

Międzynarodowy Kongres pracy naukowej w Pradze.

„Lidove Noviny” donoszą, że wśród osób, które zgłosiły swój udział w międzynarodowym Kongresie pracy naukowej, jaki odbędzie się w Pradze, jest 50 przedstawicieli Ameryki, 20 Polski i 15 Jugosławii. Ponadto zgłosiły swój udział w kongresie delegacje: Francji, Włoch, Rosji i Rumunii.

Zamordowanie komendanta posterunku policyjnego

We wsi Bakończyce powiatu przemyskiego zamordowany został w tajemniczy sposób komendant posterunku policyjnego, Dula. Morderstwa dokonali nieznanymi sprawcy przy pomocy 15-letniego chłopca Pinickiego, który zwabił Dule w zasadzkę, gdzie oczekiwali nań mordercy. Zwłoki Duli, wrzucone do Sanu, odnaleziono po kilku dniach. Pinicki zbiegł. Na miejsce zbrodni wyjechała policja lwowska.

Rocznica śmierci Husa — świętem czeskim.

Wiele organizacji czeskosłowackich przesyła do prezydenta Republiki czeskiej, parlamentu, władz i klubów politycznych memorjały, domagające się, aby przy uregulowaniu sprawy dni świątecznych uznano za święto rocznicę śmierci Jana Husa, t. j. dzień 6 lipca.

ZWIĄZEK SYNDYKATÓW DZIENNIKARZY.

Syndykat dziennikarzy lwowskich uchwalił przystąpienie do Związku syndykatów dziennikarzy w Warszawie. W sprawie projektu ustawy o uznaniu stosunków prawnych zawodu dziennikarskiego oświadczyło się walne zgromadzenie za zarządzeniem ankiety, dotyczącej poszczególnych zrzeszeń dziennikarzy, celem ustalenia zasadniczych podstaw tej ustawy, w szczególności żądania tych postanowień ustawy, które z wolnego zawodu w służbie narodowej, jakim powinna być służba dziennikarska, czynią dziennikarzy rzemieślnikami u wydawców, wreszcie utworzenia tytułu Izby dziennikarskich, ile jest Związków dziennikarzy, a nie tylko jednej Izby i jednego Wydziału dyscyplinarnego w Warszawie. — Do prezydium wybrany został prezes Dr Vogel, wiceprezesami pp.: Fryling i Rolle.

HAJDAMACKI SABOTAŻYSTA PRZED SĄDEM. Przed sądem lwowskim stanął niejaki Sulatycki Michał, Ukrainiec, u którego znaleziono w roku ub. formalny magazyn granatów, materiałów wybuchowych, tudzież broszur i odezw, wymierzonych przeciwko państwu polskiemu. „Działacz” ten hajdamacki gromadził wspomniane materiały w stogach siana dla przygotowującej się akcji sabotażowej, broszury zaś miały służyć do agitacji antypolskiej wśród chłopstwa. Rozprawa potrwa około 3 dni.

KRWAWY POŚCIG ZA ZBRODNIARZEM NA ULICACH LWOWA. Przed dwoma tygodniami zjawił się we Lwowie i zamieszkał w jednym z tamtejszych hoteli jakiś młody mężczyzna nieznanego dotychczas nazwiska. Hulaszcze życie, jakie wiodł, zwróciło na niego uwagę i w końcu wykryto, że żyje on z puszczania w obieg fałszywych dolarów i że wiele osób już w ten sposób oszukał. Gdy go onegdaj nęto i prowadzono na policję, począł nagle uciekać, strzelając do ścigających go policjantów. Dwóch: Kaweckiego i Jarzemkę, zranił bardzo ciężko, jakoteż przechodzącą tamtędy jakąś służącą. Gdy uciekając w dalszym ciągu obejrzał się, czy go jeszcze kto ściga, uderzył się z taką siłą o mur narożnej kamienicy, że bezprzytomny padł na ziemię. Wtedy go przechodnie przytrzymali i oddali w ręce sprawiedliwości. Na razie stwierdzono tyle, że nazywa się

on Helmut Süsse, liczy lat 21 i pochodzi z Gardelegen w Prusach.

WYROK NA KOMUNISTÓW ŁÓDZKICH. Rozprawa, jaka toczyła się ostatnio w sądzie łódzkim przeciwko komunistom, przeważnie żydom, za ich antypaństwowe demonstracje w dniu 1 maja ub. roku, zakończyła się onegdaj wyrokiem, na mocy którego 15-tu oskarżonych, w tym dziesięciu żydów, skazanych zostało na półtora roku twierdzy.

KONGRES GEODEZYJNY. W Helsińforsie otwarto kongres geodezyjny, w którym biorą udział: Finlandja, Polska, Szwecja, Niemcy, Łotwa, Litwa i Estonja.

ROCZNICA KLĘSKI NA KOŚWEM POLU. W Belgradzie obchodzono w sobotę uroczyste święto serbskie Vidow Dan, oraz rocznicę klęski na Kosowym Polu.

POŻAR W FABRYCE WÓDEK W SZCZECINIE. Onegdaj wieczorem w fabryce spirytusu Lefevre w Szczecinie wybuchł pożar, który zniszczył 4000 centnarów zboża.

GWALTOWNE BURZE W NIEMCZECH. Onegdaj przeszła nad Berlinem gwałtowna burza, połączona z oberwaniem się chmury. Pioruny uszkodziły w wielu miejscach przewodniki elektryczne, skutkiem czego przerwana została na pewien czas komunikacja tramwajowa. Wogóle w różnych części Niemiec donoszą o gwałtownych burzach, które spowodowały ofiary w ludziach.

UPAŁY W POŁUDNIOWEJ ROSJI. Upały w okolicach Carycynu wypaliły łąki, skutkiem czego ceny inwentarza żywego spadły nisko — jak na przykład konie z 180 na 80 rubli, krowy z 60 na 30 rubli. Temperatura wynosi około 48 stopnia Celsjusza w cieniu. W gubernji charkowskiej i donieckiej trwają od dłuższego czasu upały utrzymujące się przy 40 stopniach C.

JAK ŻEŃSKI PASTOR DAJE ŚLUB. W Anglii po raz pierwszy w ubiegłym tygodniu dawała ślub pastor-kobieta. Zwróciło uwagę obecnych to, że żeński pastor opuścił w formule ślubnej zwrot o posłuszeństwie, które żona winna swojemu mężowi. Żeński pastor zobowiązał tylko oblubienicę do wierności i uprzejmości dla małżonka. Obecni na uroczystości mężczyźni sądzili, że i to jest bardzo uprzejmie ze strony pastorki, która w swoich przekonaniach feministycznych mogła pójść jeszcze dalej na niekorzyść męża.

NAWYŻEJ WIODĄCA KOLEJ GÓRSKA W EUROPIE. W tych dniach poświęcono nową linię kolejową w Chamonix; jest to najwyższą dotąd wiodącą kolej górską w Europie, bo dochodzi do 3842 metrów nad poziom morza. Zdyktowała więc kolej wiodącą na Jungfrau w Alpach. Najwyższy szczyt alpejski Montblanc wynosi jedynie 1000 m. więcej, niż punkt, do którego dochodzą, kolej Chamonix.

CYKLON W STANIE TEXAS. Nad miastem Loraine szalał cyklon, przyczem miało zginąć 300 osób, rannych zaś jest podobno 1500. Miasto jest podobno całkowicie zniszczone. Wskutek przerwania komunikacji telegraficznej trudno jest uzyskać potwierdzenia tej wiadomości. Brygada straży ogniowej, która udała się z Celveland do Lorain, donosi, że skutkiem zawalenia się teatru setki ludzi zostało rannych. Burmistrz miasta Lorain oznajmia, że miasto jest zniszczone. Według innych wersyj, ilość ofiar przekracza 100 osób.

Pierwszy narodowy zlot harcerski.

Na pierwszy narodowy zlot harcerski w Warszawie, który ma się odbywać od 3 do 9 lipca r. b., ogółem spodziewany jest przyjazd 1.500 harcówek i 6.700 harcerzy z 17 chorągwi. Reprezentowanych będzie 228 środowisk harcerskich i 244 drużyn. Prócz tego, przybędą przedstawiciele skautowych organizacji zagranicznych, w liczbie około 100, oraz harcerze polscy z zagranicy w liczbie około 150 ludzi. Ci ostatni spodziewani są z Gdańska, oraz z różnych dzielnic państwa niemieckiego, czeskiego, z Śląska Cieszyńskiego, oraz z Łotwy i Rumunii, spodziewany jest również przyjazd kilku harcerzy polskich z Francji, oraz z południowej i północnej Ameryki. W zlocie wezmą również udział niedawno przybyli z Syberji harcerze polscy.

Wyprawa włoska do bieguna północnego.

Dzienniki rzymskie donoszą, że rząd włoski zapłacił już za aparat, przeznaczony do lotu do bieguna północnego, którym będzie kierował włoski

pilot, Locatelli. Rząd włoski zapytał w poselstwie norweskiem, czy istotnie Amundsen zamierzał zamiaru urządzenia wyprawy do bieguna północnego. Poselstwo odpowiedziało, że jeszcze nie ma w tej sprawie informacji od swego rządu. Pilot włoski Locatelli nie rzeknie się w żadnym wypadku i uzyskał już zgodę swego rządu na to, że wraz z Amundsenem, albo też bez niego, podejmie bezpośrednio lot do bieguna. Słychać, że trudności finansowe Amundsenowi powstały w ten sposób, że włoscy uczestnicy nie chcieli przyjąć warunku, że przez trzy lata powstrzymają się od wszelkich publikacji, przedstawień kinematograficznych, oraz wyświetlania obrazów z wyprawy do bieguna.

KRONIKA KRAKOWSKA.

Zebrań Ligi katolickiej na Nowej Wsi.

Dnia 1 czerwca o godz. 5 po p. odbyło się liczne zebranie Ligi katolickiej na Nowej Wsi, tak, że zebranie nie mogło się odbyć — jak zwykle — w sali Sodalitji Marjańskiej (Królewska 57), lecz musiało przenieść się na dziedziniec. Po zagajeniu przez prezesa Ludwika Lazara i powiadomieniu członków o ostatnich uchwałach Zarządu Ligi, zabrał głos ks. Dr Moska i w sposób jasny i rzeczowy dał zebrany obraz genezy t. zw. Kościoła narodowego, jego dzisiejszego stanu i niebezpieczeństw dla katolicyzmu. W dyskusji, bardzo żywej, zabierali głos między innymi: p. Kolas, wzywający do obrony przeciw nietylko Hodurowcom, ale i wszystkim różnym sektom, t. zw. amerykańskim, p. Rachel i ks. Niemkiewicz, zwracający uwagę na zgubną agitację, szerzoną przez różne sekty, a zwłaszcza Hodurowców, przeciwko Kościołowi katolickiemu. Po uchwaleniu jednogłośnie rezolucji, wyrażającej gotowość bronięcia wiary katolickiej każdej chwili i przeciwko wszelkim zakusom tak Hodurowców, jak i wszystkim im podobnym, i po zaopiniowaniu prezesa, że następne zebranie Ligi tutaj odbędzie się w pierwszą niedzielę lipca, zebranie zamknięto.

Kraków, 1 lipca.

Z KRAKOWSKIEGO KOŁA T. N. S. W.

otrzymujemy następujący komunikat: „Na zebraniu członków Koła T. N. S. W. w Krakowie, odbytem w sobotę 21 b. m., zdawali delegaci Tow. sprawozdanie z Walnego Zjazdu T. N. S. W. w Poznaniu. W dyskusji nad sprawozdaniem stwierdzono zgodnie ze stanem faktycznym, że przedstawienie przez jedno z pism krakowskich stanowiska tut. delegatów na Zjazd było tendencyjne i niezupełnie zgodne z prawdą. Po wyjaśnieniach zebrani uznali stanowisko delegatów krakowskich na Zjeździe za zgodne ze swymi zapatrywaniami i aprobowali je”.

D powyższego komunikatu Koła dodajemy: O ile „przedstawienie przez jedno z pism krakowskich (w tym wypadku przez „Głos Narodu”, który o Zjeździe obszerną zamieścił relację) stanowisko delegatów Koła na W. Zjazd było tendencyjne i niezupełnie zgodne z prawdą”, świadczy fakt, że koło na 18 zebranych członków na powyższym posiedzeniu (poza liczbą 6 delegatów) „uchwaliło” absolutorium delegatom... aż 3 głosami.

Z ŻYCIA MŁODZIEŻY. Otrzymujemy następujące pismo: „W ubiegłą sobotę „Odrodzenie” zegnało swego gorliwego członka, p. Adama Grępolwskiego, który po promocji doktorskiej opuścił mury uniwersyteckie. Żegnaliśmy w nim kolegę, który wraz z kol. Mioduszewskim przodował narodowemu renesansowi młodzieży krakowskiej w imię hasła katolicyzmu. Lecz w żalu krzepił nas myśl, że Dr Adam Grępolwski w nowych już teraz warunkach będzie kontynuował ten wysiłek lat uniwersyteckich, zmierzając ku realizacji katolickiej i narodowej Polski.

K. G.

ZDERZENIE AUTOBUSU Z TRAMWAJEM. Wczoraj koło godz. 8.45 rano ul. Lwowska była widownią katastrofy zderzenia autobusu z tramwajem, która na szczęście nie przybrała większych rozmiarów. Oto autobus kursujący między Krakowem a Swoszowicami (Nr 4733), prowadzony przez szofera Zygmunta Kowalskiego, wyjeżdżając z ulicy Krakusa wpadł na tramwaj w ulicy Lwowskiej-41. Skutkiem zderzenia autobus został uszkodzony tak, że nie był zdolny do dalszej jazdy, tramwajowi prócz drobnych uszkodzeń, nic się nie stało. Z pasażerów prócz lekkich kontuzji nikt nie odniósł poważniejszych obrażeń.

Repertuar teatru im. J. Słowackiego.

Wtorek: „Nauczycielka”.
Środa: „Świecznik”.
Czwartek: „Cyd”.
Piątek: „Świecznik”.

Repertuar „Bagateli”.

Wtorek: „On, ona i mama”.
Środa: „On, ona i mama”.
Czwartek: „On, ona i mama”.
Piątek: „On, ona i mama”.

Repertuar kinoteatrów.

UCIECHA: „U progu zatracenia”.
WANDA: „Panią z ujeżdźalni”.
SZTUKA: „Kobieta w złotej klatce”.
ZACHETA: „Tajemnica stajni wyścigowych”.
PROMIEN: „Ta, czy tamta”.
REDUTA: „Piekielna maszyna”.

Zawładnienia i komunikaty.**WPISY DO SZKOŁY ROLNICZEJ ŻEŃSKIEJ.**

Zarząd szkoły rolniczej żeńskiej (gospodarstwa wiejskiego w Albigoj) ogłasza wpisy na kurs dziesięciomiesięczny, który rozpocznie się w pierwszej połowie września. Przyjęte być mogą dziewczęta, które ukończyły najmniej 14 rok życia i szkołę powszechną. Podania o przyjęcie ze świadectwem szkolnym i moralności wnosić należy do zarządu szkoły do 15 lipca. Wpisowe wynosi 5 złotych.

NEKROLOGJA.

† Dr. Franciszek Stefczyk, naczelny dyrektor Centralnej Kasy spółek rolniczych i patron małopolskich spółek rolniczych, zmarł w Krakowie w dniu wczorajszym o godz. 16.30, po ciężkiej operacji.

† Emeryka z Karnickich Nikorowiczowa, wdowa po właścicielu dóbr ziemskich, zmarła 24 bm. w Bydgoszczy w 81 roku życia. W czasie powstania styczniowego pełniła funkcję kurjerki wojskowej, narażając każdej chwili swe życie. W tym samym roku posłubiła Wiktora Nikorowicza, również uczestnika powstania styczniowego, właściciela Rosochowatej w Humańszczyźnie, jednego z najświetniejszych obywateli na Ukrainie. Po jego śmierci oddała się wyłącznie wychowaniu dzieci. Jako siedmudziesięcioletnia staruszka, doczekała się potwornej tragedii bolszewickiej i własnymi oczyma widziała przynęty i zgiecha rodowej Rosochowatej wraz z bogatą biblioteką, zbiorami dzieł sztuki i pamiątkami rodzinnymi, jak np. korespondencja Garibaldi'ego ze śp. Wiktorem Nikorowiczem. Wśród nieprawdopodobnych trudów i niebezpieczeństw przedostała się pod opieką syna do Polski, zamieszkała w Bydgoszczy i tam dokonała życia. Cześć Jej pamięci.

Echa nadużyć Dra Weinsberga.

Dochodzenia prowadził sędzia Czerny. — Naiwne tłumaczenie się fizyka. — Aresztowanie Treigelowej.

Jak się dowiadujemy, sprawa nadużyć służbowych lekarza, miejskiego w Krakowie, Dra Jakóba Weinsberga, popełnionych przez wydanie fałszywego świadectwa choroby umysłowej o przemysłowcu krakowskim, p. Tłuchowskim, znalazła się już u sędziego śledczego, p. Czernego, który przesłuchuje świadków i zabiega energicznie około jak najrychlejszego dokończenia śledztwa. Dr Weinsberg otrzymał wezwanie do stawienia się u sędziego na dzień wczorajszy godz. 11 rano, jednak nie zjawił się o oznaczonej godzinie. W razie uchylenia się Dra Weinsberga od obowiązku stawienia się, władze sądowe użyją przysługujących im środków przymusowego dostawienia lekarza. Dochodzenia sądowe, obejmujące szeroki teren nadużyć Dra Weinsberga, prowadzone są bardzo drobiazgowo, a ukończenie ich spodziewane jest w najbliższym czasie. Sędzia śledczy odesła natychmiast akta do prokuratury państwa, która wygotuje akt oskarżenia.

Pełnomocnikiem Dra Weinsberga jest adw. Oberlander. W piśmie do sądu okr. karnego w Krakowie tłumaczy on swego klienta tem, że porażone wydawanie świadectw lekarskich dla osób umysłowo chorych jest praktykowane (!) wśród lekarzy (?). Mówi się szeroko w mieście o zamierzonym wyjeździe Dra Weinsberga z Krakowa

podobno w celach „wypoczynkowych”. Na razie władze policyjne starają się temu przeszkodzić, dopóki Dr Weinsberg nie złoży zeznań u sędziego.

Jak się dowiadujemy, policja krakowska aresztowała wczoraj Władysławę Treigelową, żonę medyka, ściganą listami gończymi za gwałt publiczny. Przypominamy, że Treigelowie, chcąc uzyskać mieszkanie pp. Tłuchowskich przy ul. Golebkiej 8, obmyśliли plan usunięcia niewygodnego im oponenta przez gwałtowne porwanie p. Tłuchowskiego, jako umysłowo chorego do Zakładu w Kobierzynie, postępując się świadectwem lekarskim, wydanym przez Dra Weinsberga, podobno przyjaciela Treigelów. Dotąd nie udało się tylko policji aresztować Treigela.

O niesłychanym nadużyciu fizyka krakowskiego rozpisuje się szeroko cała prasa polska, a nawet zagraniczna. Ostatnio szeroko komentował najnowsza afery krakowską wiedeńskiego „Neues Wiener Journal”.

Ze sportu.

Polska—Turcja 2:0 (1:0).

Łódź. Zawody międzynarodowe Turcja—Polska dały analogiczny wynik, jak zawody Kraków—Konstantynopol. Skład drużyny polskiej był następujący: Görlitz (I. F. C. Katowice); Cył, Karaś, Hauke, Otto (Ł. K. S), Spojda (Warta), Adamek (Wisła), Loth II (Polonia), Reyman I, Kowalski, Balcer (Wisła).

W zawodach przewagę miała Polska. U Turków bardzo słaba obrona; najlepszy atak, zwłaszcza lewy łącznik, oraz bramkarz. Z graczy polskich wyróżnili się Hauke i Spojda, oraz doskonały bramkarz: Görlitz. Skrzydła słabe. Publiczności około 8 tysięcy.

Kraków: Cracovia—Törekves 2:3.

Wyniki krajowe.

Lwów: Pogoń—Fürth (Bawarii) 2:3 (1:0).

Wyniki zagraniczne.

Slavia (Praga)—Makkabi (Berno) 2:2 (1:0).

Guts Muts (Drezno)—Repr. Egiptu 2:0 (0:0).

Wiedeń: Amatorzy—Hertha 3:1, Wacker—Hakoah 3:1, Rapid—W. A. F. 3:2, Admira—Ostmark 2:2.

Kolarstwo.

W wyścigach torowych na Dynasach (w Warszawie) mistrzostwo Polski zdobył Łazarski (Cracovia).

HUMOR.

— Panie komisarzy, proszę zaaresztować mego kasjera!
— Czyżby pana okradł?
— Jeszcze nie, ale wtedy już będzie zapóźno.

— Pokazałam ojcu te wiersze, które mi poświęcił.

— Czy był zadowolony?

— Bardzo... Powiedział: „Odrzuć widać, że nie jest poetą... Ogromnie się cieszę”.

Wiadomości gospodarcze.

W LIPCIE przypadają terminy płatności podatku gruntowego, podatku przemysłowego, dopłaty do świadectw przemysłowych, podatku dochodowego i wreszcie podatku majątkowego, a nadto wszystkich tych podatków, na które płatnicy otrzymają, bądź otrzymali już nakazy płatnicze z terminem płatności w lipcu.

Na podatek gruntowy ma być wpłacona pierwsza rata 100 proc. podwyżki, o ile nie została ona dotąd uiszczona. Na podatek przemysłowy wniesiona być winna także połowa dopłaty do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, nieuiszczona do dnia 30 czerwca r. b.

Na podatek dochodowy winna być wpłacona najpóźniej do dnia 24 lipca r. b. jedna czwarta części podatku, przypadająca od zeznanego dochodu na rok 1924, w tej samej wysokości, w jakiej była płatna pierwsza rata, której termin upłynął w dniu 24 czerwca.

Na podatek majątkowy do dnia 10 lipca wpłacona być winna pierwsza rata, obliczona na podstawie zeznań, sprawdzonych przez komisje szacunkowe.

REORGANIZACJE POBORU PODATKU GRUNTOWEGO W MAŁOPOLSCE przeprowadzono w ten sposób, że w drodze rozporządzenia Prez. Rz. P. przekazano gminie pobór tego podatku za wynagrodzeniem 3% inkasowanych na rzecz skarbu należności. Reforma ta uprości zawiłą manipulację skarbową.

BEZROBOTNI W WOJEWÓDZTWIE ŁÓDZKIEM. W województwie łódzkim zarejestrowano 61.139 bezrobotnych, w czym na miasto Łódź przypada 46.446 osób, na Pabjanice 6000, na Zduńską Wolę 2000 i t. d.

35 MILJ. ŻŁ. KREDYTU rozdzielił już Bank gospodarstwa krajowego z sumy wyasygnowanych przez rząd. Pożyczki udzielane są na trzy miesiące 1.75%. Przemysłowi górniczemu przyznano 2.6 milionów złotych, hutniczemu 7.2, chemicznemu 1.2, metalowemu 3, budowlanemu 0.59, włókienniczemu 4.1, cukrownictwu 5, rolnictwu 6, przemysłowi drzewnemu 0.45, papierowemu 0.34, hutom szklarnym 0.14 i t. d. Wykazem tym nie są objęte pożyczki udzielone rolnictwu na kresach zachodnich i wschodnich. Nadto rząd wyasygnował 2 miliony złotych na kredyty budowlane za pośrednictwem Banku gospodarstwa krajowego.

AKCJE:

Akcje bankowe:	w złotych			
	Umiarow.	ładano	transak.	transak. z d. 23/24
Polski B. Przemysłowy	0:23	0:27	0:22	
Bank Małopolski				
Ziemski Bank Kredyt.	0:10	0:13		
Pow. Bank Kredytowy				
Bank Komercyjny	0:17	0:22		
Bank Zw. Sp. Zarob.	3:40	3:30		8:50
Tow. handlowe.				
Pol. Tow. Handlowe	0:18	0:23	0:20	0:23
„Impex”	0:01	0:02		
„Pharma”	0:45	0:50	0:50	0:43
„Polski Glob”				
Zegluga Polska	0:08	0:12	0:10	0:12
Tow. Przemysł.				
Zieleniewski	6:00	6:25	6:15	6:30
H. Cegielski	0:45	0:50	0:48	0:46
Parowozy	0:25	0:30	0:28	0:28
„Automotor”				
Trzebinia żelazna	0:50	0:60	0:55	0:60
„Pocisk” zak. amunicyj.	0:80	1:00	0:90	
„Górka” cement,	10:00	10:50	10:00	11:00
Sierszańskie Górnicze	3:50	4:00	3:60	
„Tepege”	2:00	2:25	2:18	2:57
Gazy ziemne				
Polska Nafta	0:25	0:30	0:27	0:35
„Półkacie”				
„Olkos”	2:75	3:25		
„Pezet”	0:18	0:28		0:20
„Strug”	0:90	1:10	1:00	
Syndykat Koszykarski	0:13	0:17		0:15
„Ryngraf”				
Trzebinia tłuszcz.	5:00	5:25	5:00	5:00
„Teropol”				
„Krakus”	0:75	0:85	0:75	0:80
Chodorów	3:80	3:70	3:40	3:75
A. Piasecki	1:30	1:30		1:50
Cmielów	0:48	0:53	0:50	
Elektrownia Siersza	0:25	0:30		0:27
S. W. Niemojowski	0:47	0:52		0:50
P. Zakłady Garbarskie				

GIEŁDA PIENIĘŻNA W WARSZAWIE.

Waluty: Dolary 5.18 i pół, funty angielskie 22.43, korony czeskie 15.30.

Czeki: Holandia 195, Londyn 22.43—22.37, Nowy Jork 5.18 i pół, Paryż 27.43—27.41, Praga 15.30, Szwajcaria 92.11, Wiedeń 7.30, Włochy 22.35.

Papiery państwowe: Miljonówka 0.53—0.60, pożyczka złota 7.00—7.20, bony złote 0.75—0.77, pożyczka dolarowa 2.45—2.40.

GIEŁDA W ZURYCHU.

Zamknięcie giełdy: Holandia 212, Nowy Jork 563, Londyn 24.36, Paryż 29.77, Medjolan 24.30, Praga 16.60, Budapeszt 00070, Bukareszt 2.40, Belgrad 6.45, Sofja 407, Warszawa —, Wiedeń 00079 3/8.

Nadesłane.**CHŁOPCY**

12-14 letni, pragnący kształcić się na księży-miajonarzy, mogą się zgłaszać listownie do nas. Do podania załączycy trzeba ostatnie świadectwo szkolne, metrykę i świadectwo moralności od ks. proboszcza.

Księża Półtorz. Wadowice (Kopiec).

Ruch wydawniczy.

O. JAN URBAN, T. J.: „Na wejście w świat“. Wyd. III., księgarnia św. Wojciecha, Poznań 1924, str. 258.

Przed kilku laty pojawiła się pod powyższym tytułem praca Ks. redak. Urbana. Miała być „wprowadzeniem dorosłej panny w świat“. Liczne zalety, które cechują pióro Ks. Urbana sprawiły, że się książka szybko rozeszła. Obecnie mamy przed sobą jej III. wydanie. Autor dokonał w niej jednej zmiany — celem zmniejszenia rozmiarów książki i udostępnienia jej szerszym kręgom czytelników, opuścił z pierwszych wydań te rozdziały, które się odnoszą do małżeństwa. Zyskała na tem książka i jej treść, która występuje bardziej jednolicie. A stanowi ona doskonałe wprowadzenie katolickiej panny „w świat“. Jest bowiem nie tylko suchym przypomnieniem prawideł moralnych, z czym się tak często spotykamy w naszej literaturze obyczajowej. Odznacza się ponadto zrozumieniem życia, w jakim wzrasta i rozwija się obecnie młodzież żeńska. Wszystko to, co mówi autor o teatrze, modzie, tańcu, to nie są powtórzone za „starymi pisarzami“ ascetycznymi sentencje, ale są to spostrzeżenia na wskroś współczesne i aktualne. Byłoby zbędnym specjalnie polecać tę książkę, której poprzednie wydania spotykały się powszechnie z gorącym przyjęciem.

MARJAN DUBIECKI: Romuald Traugutt i jego dyktatura podczas powstania styczniowego 1863/4. Poznań 1924.

Nakładem Księgarni uniwersyteckiej: Fiszer i Majewski w Poznaniu, ukazało się piąte wydanie monografii Marjana Dubieckiego, poświęcone ostatniemu, o żelaznej woli, kłownikowi pow-

stania, jednej z przejasnej postaci porywu narodowego z roku 1863, Romualdowi Trauguttowi. — Marjan Dubiecki i współpracownik i współtowarzysz dyktatora, mający jako sekretarz Rusi stały do niego przystęp, pracą swą wznosił trwałe pomniki wodzowi narodu. Przejście całej pracy uczuciem czyni ją przystępniejszą dla naszych kół, bardziej pożytną, niż dawne, bezduszne elaboraty, o czym świadczy, dowodnie piąte tej pracy wydanie. Zaznaczyć przytem należy, że z tego powodu praca bynajmniej nie traci swej poważnej naukowo wartości. Wydanie pracy Dubieckiego, to bodaj jedyne wydawnictwo, które pojawiło się w sześćdziesięcioletnią rocznicę powstania styczniowego 1863—1924.

„WIADOMOŚCI LITERACKICH“ ukazał się Nr. 26. Obok ilustrowanego „Dodatku“, poświęconego „Architekturze i dekoracjom wnętrza“, czytamy recenzję K. Irzykowskiego z nowego polskiego filmu p. t.: „Miodowe miesiące z przeszkodami“, o którym mówi Irzykowski, że jest „najlepszym ze wszystkich filmów polskich, które ja widziałem“. Antoni Słonimski strzela raketami swego dowcipu z okazji trzech premier teatralnych w Warszawie. W „książkach najgorszych“, p. b. t. koronuje p. dr. St. Salkowskiego, autora omówionego na łamach „Głosu Narodu“ zbioru „sonetów“, („Dźwięki duszy“) — na króla grafomanów: „Jego najwyższy majestat, najjaśniejszy pan grafomanji, wielki książę na bzdurze, doktor Stanisław Salkowski, daje w swym małym tomiku temat do wleotomowych dociekań nad zwyrodnieniem umysłu ludzkiego i niepożyty żer dla stu tysięcy satyryków Europy i Ameryki“.

MALY FEJLETON.

Moda krótkich sukien.

Nie pomogły protesty, głosy, oburzenia, przywolywania do rozsądku: suknie kobiece skracają się z dnia na dzień.

Naogół nie jestem zwolenniczką amerykanizowania naszej starej Europy — tym razem jednak czuję dla mody głęboką wdzięczność za uległość, okazaną paniom z za Oceanu. Panie te stanowią zbyt liczną klientelę i zbyt są samowolne, by można było lekceważyć ich postulaty. Conajwyżej — nie należy zbyt pochopnie ulegać ich kaprysom, co też uczyniła moda, przez parę miesięcy utrzymując świat (kobiety) w niepewności, co do długości strojów. Aż wreszcie rozsądziła sprawę z mądrością i taktem iście królewskim: „Ubięrajcie się jak chcecie, sądzę jednak iż...“ Tu następuje kilka dyskretnych uwag i nieśmiałych życzeń, które dla większości kobiet mają wartość rozkazów. A więc suknia domowa może być długa (może, nie musi), suknia spacerowa powinna być krótka (znomu ani słówka o przymusie). Stroje popołudniowe i wieczorowe mogą być powłóczyste, co się zaś tyczy sukni do tańca — logika mówi wyraźnie, że powinna ona być krótka. Domagają się tego zresztą przedziwne wykwintne pantofelki i bajeczne pończoszki.

Myliłby się jednak ten, kto sądzi, iż Paryżanki tak łatwo wyrzekną się panowania nad światem. „Mamy nosić krótkie suknie? Ale suknie tę będą przedewszystkiem paryskie. W rezultacie — w buduarze mody mówi się już wyraźnie o sukniach rozciętych z boku. Czy ujrzymy je już w sezonie jesiennym, czy też będą one „niespodzianką“ karnawałową? Nie wiem. Ale dzień ich powrotu jest już bliski.

Ceny ogłoszeń w złotych polskich oblicza się po urzędowym kursie złotego, podanym codziennie w „Monitorze Polskim“

Ceny ogłoszeń

Zwykłe	10 gr.	za 1 wiersz millimetry	Po kronice	30 gr.
Nekrologi	20 „	Układ tabelaryczny 50 % drożej	Na 1 stronie	40 „
Nadstawy	25 „	zanajmiej	Drobne od słowa	7 „
		1 złp. = 1,800.000 Mp.		

Ceny ogłoszeń

Ceny powyższe obowiązuja od dnia zmiany w nagłówku. Za terminowe zamieszczenia ogłoszeń administracja nie odpowiada.

Za dział ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

H. RIDER HAGGARD.

„ONA“.

DZIEJE NIEZWYKLEJ WYPRAWY. (Tłum. Bron. Falk).

W przeciągu bardzo krótkiego czasu (gdyż, jak się spodziewałem, przyznano mi stopień uniwersytecki) chłopiec stał się ulubieńcem całego kolegium; kręcił się po nim ustawicznie, wbrew wszelkim prawom i przepisom, jak uprzewilejowany gość, dla którego nie istnieją żadne rozporządzenia. Dary, składane na jego ołtarzu, były wprost niezliczone, miałem też poważną sprzeczkę z jednym ze starszych kolegów, dziś już dawno nieżyjącym, który uchodził na uniwersytecie za skończonego zręde i który nie znosił widoku dzieci. A jednak przekonałem się, kiedy pewne zbyt częste się powtarzające przypadłości żołądkowe, zmusiły Joba do drobiazgowego śledztwa, że właśnie ten nieznośny jegomość miał zwyczaj zapraszać chłopca do swego mieszkania i karmić go tam nieprzyzwoitymi ilościami pomadek z rumem, zobowiązując go tylko do ścisłej tajemnicy. Job powiedział mi, że powinien się wstydić podobnego postępowania „w wieku, w którym mógłby być już dziadkiem, gdyby spełnił co do niego należy“, przez co służący mój rozumiał małżeństwo; stąd poszła cała uraza.

Nie chcę jednak zatrzymywać się nad tymi rozkosznymi latami, ku którym myśl moja wciąż ze wzruszeniem podąża. Mijały szybko, a z każdym rokiem przywiązywałem się do siebie coraz więcej. Mało synów kochanych jest tak, jak ja kochałem Leona i mało ojców spotyka się z tak głęboką i szczerą miłością, jaką darzy mnie Leon.

Dziecko wyrastało w chłopca, chłopiec w młodzieńca, a czas wciąż pędził naprzód;

5 Leon stawał się coraz piękniejszy i coraz piękniej rozwijała się jego dusza.

W piętnastym roku życia zyskał w kolegium przydomek Pięknego, a mnie nazwano wówczas Zwierzęciem. Oto Piękność i Zwierzę — tak mówiono o nas, kiedy spacerowaliśmy razem, jak to było naszym codziennym zwyczajem. Razu pewnego zaatakował Leon zajętego u rzeźnika rosłego dryblasza, wzrostem prawie dwukrotnie go przewyższającego, który nas tak przewał i nabił go — nabił porządnie. Spacerowałem spokojnie i udawałem, że nie widzę, kiedy jednak walka stawała się coraz bardziej zażartą, zawróciłem i pomogłem mu do zwycięstwa.

Kiedy był trochę starszy, młodzi studenci znaleźli dla nas nowe przezwiska. Nazwali mnie Charonem, a Leona bożkiem greckim. W sprawie mojego przydomka zaznaczę tylko, że nigdy nie byłem ładny i nie stałem się nim i na starość. Przydomek jego, muszę przyznać, był bardzo trafny. Leon przypominał w dwudziestym pierwszym roku życia posąg młodego Apollina. Nie widziałem nikogo, ktoby dorównywał mu pięknocią, lub ktoby o jego wyższości pod tym względem nie był zgóry przekonany. Co do jego zalet umysłowych, był bystrym, przedsiębiorczym, ale uczyć się nie lubił. Nie było mu to zresztą potrzebne. W sprawie kształcenia go, trzymaliśmy się ścisłe wskazówek ojca, a pod tym względem, zwłaszcza w nauce języka greckiego i arabskiego postępy robił zadawalające. Nauczyłem się sam po arabsku, aby umożliwić mu studia tego języka, ale po pięciu latach znał go równie dobrze, jak ja, a prawie tak dobrze, jak nasz nauczyciel. Lubilem zawsze sporty — jest to moja jedyna namiętność — to też każdej jesieni wybieraliśmy się na ryby lub na polowanie, czasem do Szwecji, czasem do Norwegji, a raz nawet do Rosji. Jestem dobrym strzel-

cem, ale i pod tym względem mnie przewyższył.

Kiedy Leon zaczął lat osiemnaście, powróciłem do mego dawnego mieszkania i zapisałem go na Uniwersytet; w dwudziestym pierwszym roku złożył egzaminy — wcale dobrze, chociaż nie świetnie. Wtedy to wspominałem mu po raz pierwszy o jego historii i tajemnicy, jaka go otacza. Rzecz prosta, okazał się bardzo ciekawym i rzecz prosta, wytłumaczyłem mu, że ciekawości jego na razie zaspokoić nie mogę. Później doradziłem mu, aby dla zabicia czasu zajął się praktyką sądową; uczynił to, ucząc się nadal w Cambridge i jeżdżąc do Londynu tylko na obiady.

Miałem z nim jednak jeden kłopot; każda kobieta, z którą się zapoznał, lub prawie każda, musiała się w nim zakochać. Powstały stąd nieporozumienia, o których nie chcę wspominać, które jednak sprawiły mi naówczas wiele zmartwienia. Ogółem jednak prowadził się dobrze. Więcej nie mogę powiedzieć.

I tak mijał czas, aż wreszcie nadeszła dwudziesta piąta rocznica jego urodzin, w którym to dniu ta dziwna i do pewnego stopnia grozą przejmująca historia właściwie się rozpoczyna.

Rozdział III.

TESTAMENT AMENARTAS.

W dniu poprzedzającym dwudziestopięcioletnią rocznicę urodzin Leona, udaliśmy się oboje do Londynu i odebrali z banku tajemniczą skrzynię, którą złożyłem tam przed dwudziestu laty. Oddał nam ją, pomnę, ten sam urzędnik, który ją wziął niegdyś na przechowanie. Przypominał to sobie dokładnie. Gdyby nie fakt ten, opowiadał, wynalezienie jej nastęrczałoby pewne trudności, była bowiem cała pokryta pajęczyną.

(Ciąg dalszy nastąpi).

FIRMA
JULIAN KURKIEWICZ

KRAKOW, Mały Rynek
posiada obecnie wielki wybór:
obrazków komunijnych i primicyjnych
po niskich cenach

jak również srebrne, alpakowe medaliki
łańcuszki — różańce na srebrnym, bia-
łym i stalowym łańcuszku od najwy-
kwintniejszych do zwykłych, dla dzieci
szkolnych i do I-szej Komunji św.
książeczki do nabożeństwa własnych nak-
ładów oprawne w skórę i w płótno.
Do nabycia figury z masy i z drzewa
z postumentami do noszenia.

Dla Przew. Księży koloratki i lapiki.

Tapety w najnowszych wzorach
Listewki tapetowe ściennie i sufitowe
Druki parafjalne, druki gospodarcze
Dzienniki amerykańskie, kwitarjusze
Książeczki do nabożeństwa w dużym
wyborze.

Obrazy oryginalne — Reprodukuje
poleca 758

Z. KUTRZEBA
KRAKOW, ul. Wiślna 11.

KSIEGI HANDLOWE

Registratory, kalamarze ozdobne i biurowe oraz
wszelkie przybory kancelaryjne i szkolne
— poleca skład papieru i galanteryi —

Michał Słomiany

KRAKOW — ulica Sławkowska 1. 24.

SZCZAWNICA

Znane zdrojowisko wód słono alkali-
cznych, 7 źródeł mineralnych, lepsze
w lecznictwie od zagranicy jak Rei-
chenhall, Ems i t. p. — otwarte od
15. V. — 30. IX.

W pierwszym i ostatnim sezonie znaczna zniżki
i dla dzieci ulgi.

Ordynuje kilkunastu lekarzy. Zakładowy
lekarz Dr Wiyński. Apteka, poczta, tele-
graf, telefon międzymiastowy w miejscu.
Restaurację i pensjonaty prowadzi W. Hajto.
Wielki wybór pism światowych. Muzyka
wojskowa. Stały teatr i kino.

Zgłoszenia o mieszkania i pensjonaty dla
uniknięcia fałszywych pośredników należy
zwracać:

Zarząd dzierżawy W. Hajto

Szczawnica Zdrójowisko.

Równocześnie zgłoszenia na sezon zimowy
1924/1925 r.

850

Adwokat Dr T. PIASECKI
w Krośnie
poszukuje koncypjenta.

Na Woli Justowskiej

Willa z wolnym mie-
szkaniem 5 pokojowym i
dużym ogrodem do sprze-
dania. Wiadomość: kanc
adw. Kraków, Rynek gł.
44 w godz. 4-6. 934

Poszukuje solidnego
pokoju przy katoli-
ckiej rodzinie. — Zamoje-
wicz, Administracja „Gło-
su Narodu”. 929

Ofiara wojny światowej
70-letni staruszek
utraciwszy wszystko nawet
i zdrowie powróciwszy do
ojczyzny błaga o pomoc.
Łaskawe datki do Adm.
pod „WYGNANIEC 1914”

Wyroby skórkowe. Lustra: Karty
do gry, Szachy,
szachownica, Dominą. — Wykonuje: bilaty wi-
zytowe, zawiadomienia ślubne i wszelkie druki.
Skład papieru i galanteryi 474

Michał Słomiany

KRAKOW — ulica Sławkowska 1. 24

„SZATNIA” Spółka
z ogr. odp.

Dom tekstylno-sportowy

KRAKOW, ulica Sławkowska 14.

Poleca na obecny sezon wełny, półwełny
na suknie damskie, płótna białe i kolo-
rowe, wełny na ubrania męskie w naj-
lepszej jakości po nader niskich cenach.

Przybory dla Skautów, Futbolu,
Sportu, Turystyki i t. p.

Geny niskie. 437 Towar doborowy.

OGŁOSZENIE.

924

Znakomita, fachowo zdolna
KUCHARKA-GOSPODYNI

poszukuje posady we dworze lub probo-
stwie od 15 lipca lub 1 sierpnia. Łaskawe
zgłoszenia pod „Marya”, Prokocim pod
Krakowem, dwór, pałac.

SPRZEDAZ SKOR
ANTONIEGO MARKIEWICZA

obecnie

SZYMON GIBEK

w KRAKOWIE, ul. św. Krzyża 1. 7.

POLEGA

523

skóry wierzchnie i podszewowe,
introligatorskie, rymarskie i tapicerskie, w dużym wyborze, oraz
narzędzia szewskie i przybory sportowe, do obuwia, gumy, prawidełka
sznurowadła, pasta i t. d.

BANK ZWIĄZKU SPÓŁEK ZAROBKOWYCH

w Krakowie, Rynek gł. 19.

ODDZIAŁ KRAKOWSKI

w Krakowie, Rynek gł. 19.

Telefon Dyrekcji Nr. 1530. — Telefon biura Nr. 3349 i 4285.

527

INSTYTUCJA CENTRALNA W POZNANIU.

ODDZIAŁY w KRAJU

Bydgoszcz, Grudziądz, Katowice, Kielce, Lublin, Łódź, Lwów, Piotrków, Poznań:
Plac Wolności, Aleje Marcinkowskiego, Łazarz, Jeżyce, ul. Gwarna, Radom, Sosnowiec,
Toruń, Warszawa, Wilno i Zbąszyń.

Kapitał akcyjny Marek pols. miliard. Oddziały zagraniczne: Gdańsk, Paryż i Nowy York. Kapitał akcyjny Marek pols. miliard.
Załatwiamy wszelkie transakcje bankowe, przyjmujemy zlecenia na giełdy: Krakowską, Poznańską i Warszawską.
Wkłady i rachunki bieżące oprocentowujemy pod najkorzystniejszymi warunkami.
Polecamy nasz kantor do zakupna dewiz, walut i przekazów zagranicznych. Godziny kasowe od 9-1-ej.